

inden den endelige vedtagelse af et forslag til ændring af regionplanen.

Arealudvalget foreslog bestemmelsen udformet som en pligt for staten til at afgive en udtalelse i offentlighedsperioden. Udtalelsen skulle afgives af miljøministeren på statens vegne. Når bestemmelsen i lovforslaget er udformet som en mulighed, skyldes det først og fremmest, at man ikke har ønsket at binde dialogen mellem miljøministeren og amtsrådet til bestemte former i godkendelsesfasen. Samarbejdet bør kunne ændre form i takt med udviklingen. Det må imidlertid forudses, at det vil være den altovervejende hovedregel, at der udarbejdes en udtalelse, og dette vil altid være tilfældet, hvis regionplanmyndigheden anmoder herom. Udformningen af bestemmelsen i lovforslaget må i øvrigt siges at være i overensstemmelse med en af hovedtankegangene bag arealudvalgets forslag, nemlig at der skal være mulighed for at indrette procedureforløbene mellem myndighederne efter det konkrete problems karakter.

Sammenfattende er der skabt mulighed for et mere letløbende procedureforløb for regionplanlægningen, som er i overensstemmelse med den praksis, der har udviklet sig, og som er afprøvet gennem de forløbne 10 års planlægningsarbejde.

For så vidt angår landsplanlægningen foreslås, uafhængig af arealudvalgets betænkning, bestemmelser, der muliggør en udvidelse af landsplandirektivets retsvirkninger. Af forenklingsgrunde foreslås, at konkrete landsplandirektiver kan tillægges retsvirkninger som en regionplan, således at det ikke vil være nødvendigt at udarbejde regionplantillæg. Det foreslås desuden, at et landsplandirektiv kan give grundlag for at iværksætte et bygge- og anlægsarbejde umiddelbart, det vil sige uden revision af kommuneplan og udarbejdelse af lokalplan. En sådan bestemmelse tænkes kun anvendt i de få tilfælde, hvor et landsplandirektiv er så konkret, og forholdet til omgivelserne så afklarede, at en nærmere planlægning må anses for overflødig.

Uafhængigt af arealudvalgets betænkning foreslås det endvidere, at der i regionplanlovene tilvejebringes hjemmel til, at miljøministeren kan henlægge sin adgang til at træffe afgørelser efter loven til en styrelse og samtidig bestemme, at styrelsens afgørelser ikke kan påklages til ministeren. De foreslåede bestemmelser har deres forbillede i tilsvarende bestemmelser i miljøministeriets nyere lovgivning.

Lovforslaget har været til udtalelse i de berørte ministerier, organisationer og foreninger. De kommunale organisationer har tilsluttet sig hovedprincipperne i lovforslaget, ligesom der ikke fra de

øvrige organisationer har været indvendinger imod hovedprincipperne i lovforslaget.

3. Administrative og økonomiske konsekvenser af lovforslaget

Indledning:

Med lovforslaget nedtones de formelle krav til planlægningen. Det bliver muligt – alt efter problemernes karakter, omfang og aktualitet – at behandle dem enten i den bindende regionplanlægning eller sektorplanlægningen, som kan opdeles eller kobles sammen, som det skønnes hensigtsmæssigt af de enkelte amtsråd.

For så vidt angår de skønnede konsekvenser af lovforslaget på statsligt plan er erfaringerne fra den hidtidige administration af sektorlovgivningens planlægningsbestemmelser og lands- og regionplanlovene lagt til grund.

Skønnet over konsekvenser på kommunalt og amtskommunalt plan er foretaget på baggrund af drøftelser med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen.

De kommunale organisationer har den opfattelse, at sigtet med lovforslaget er at tilvejebringe mere hensigtsmæssige regler for kommunernes planlægning og samspillet med de statslige myndigheder, men ikke at reducere kommunernes indsats for at varetage miljøhensyn gennem planlægningen.

3.1 Statslige besparelser og merudgifter

Ministeriets rådgivning og vejledning af kommunerne med hensyn til regionplanlægning og sektorplanlægning samt forberedelsen af godkendelsen af disse planer er i videst muligt omfang delegeret til ministeriets styrelser. Derfor vil lovforslaget ikke medføre mærkbare økonomiske eller administrative konsekvenser i ministeriets departement.

Planstyrelsen, miljøstyrelsen og fredningsstyrelsen

Regionplanerne forudsættes i lovforslaget fortsat bl.a. at skulle fungere som et instrument for amtsrådenes/hovedstadsrådets overordnede samordning og afvejning mellem de forskellige sektorinteresser. Såfremt forslaget gennemføres, skal der altså som hidtil løbende ske en indpasning af sektorinteresser (f.eks. landbrug, miljø- og trafikforhold) i regionplanen i takt med fremkomsten af ny viden og amtsrådenes/hovedstadsrådets formulering af politiske målsætninger for udviklingen på de enkelte sektorområder og for regionen som helhed.